

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรอมเซ็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทสามารถสรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรอมเซ็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท
2. เพื่อประเมินหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรอมเซ็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การทอพรอมเซ็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 117 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยวิธีจับสลากห้องเรียน ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 มีนักเรียน 38 คน จากทั้งหมด 3 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ ดังนี้

1. หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรอมเซ็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า ตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ระดับดีมาก ระดับดีและระดับพอใช้

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลหันคา(วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ในการใช้หลักสูตร

2. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน

3. ทำการเก็บข้อมูลโดยทดสอบ เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า ก่อนการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำคะแนนที่ได้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

4. ผู้วิจัยนำหลักสูตรที่กำหนดแนวการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปทดลองใช้โดยผู้วิจัย ซึ่งทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท จำนวน 38 คน โดยใช้เวลาสอน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลารวม 12 ชั่วโมง

5. ประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นลงโดยผู้วิจัยเชิญผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 คน ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 1 คน รวม 5

คน มาร่วมประเมิน ผลงาน ตามเกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การทดสอบ เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า หลังการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อหลักสูตร

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า แบบวัดความพึงพอใจต่อหลักสูตร มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของหลักสูตรสาระเพิ่มเติม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า และสอบถามความพึงใจต่อหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson)

4. วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for dependent)

6. วิเคราะห์คะแนนผลแบบประเมินทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์

7. วิเคราะห์คะแนนผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท หลังเรียน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดหลักการและจุดมุ่งหมาย 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัด

เนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนการสอน 6) การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน 7) การประเมินผล ผลการทดลองใช้หลักสูตรและได้หลักสูตรฉบับร่างทำให้ได้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท มีองค์ประกอบคือ ความเป็นมาของหลักสูตร วิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา อัตราเวลาเรียนและหน่วยการเรียนรู้ กำหนดการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 10 กิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดเวลาเรียน จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมงมีคุณภาพสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า ตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

4. ความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1.การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การกำหนดหลักการและจุดมุ่งหมาย 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดเนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนการสอน 6) การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน 7) การประเมินผล ผลการทดลองใช้หลักสูตรและได้หลักสูตรฉบับร่าง การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยเพิ่มเติมเวลาเรียนตามความพร้อมและจุดเน้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น ได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความรักความผูกพันกับท้องถิ่นของตน นักเรียนได้รู้ถึงปัญหา สภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ

ในท้องถิ่นของตน และยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมเจตคติ มีลักษณะนิสัยในการทำงาน มีการวางแผนในการทำงาน ทำงานถูกวิธี เป็นขั้นตอน เป็นระบบ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถลงมือทำงานได้ด้วยตนเองทั้งเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่มนอกจากนี้นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริงเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวจนเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับปรมาโหมทย์ จันทรเรือง (2550, หน้า 5) ได้กล่าวว่า หลักสูตร เป็นแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556, หน้า 90) ได้กล่าวว่า หลักสูตร เป็นมวลประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้เข้ามามีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของหอมไกร มีมะจำ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง การสานกระติบข้าวจากไม้ไผ่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเพี้ยช้างพิทยาศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนเห็นด้วยกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้และพร้อมที่จะสนับสนุน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ด้านความรู้ คุณลักษณะในการทำงาน และทักษะการปฏิบัติงาน และผู้ปกครองนักเรียน นักเรียนและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่สร้างขึ้นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุพิศ อัครพิน (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ผ้าฝ้ายย้อมสีเปลือกไม้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนผลการประเมินอยู่ในระดับมาก มีประสิทธิภาพ 85.65/81.01 และค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7377 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดทำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรหลักสูตรสาระเพิ่มเติม การทอพรหมเช็ดทำที่ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอน มีองค์ประกอบของหลักสูตรครบถ้วนจึงทำให้หลักสูตรมีคุณภาพเชื่อถือได้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนได้จริง สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, หน้า 121-123) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วยขั้นตอน ๆ ได้แก่ จัดตั้งคณะทำงาน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรม กำหนดการเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล จัดทำเอกสารหลักสูตร ตรวจสอบคุณภาพและทดลองใช้หลักสูตร เสนอขออนุมัติใช้หลักสูตร นำหลักสูตรไปใช้ และประเมินผลหลักสูตร และสอดคล้องกับ ปราโมทย์ จันท์เรือง (2550, หน้า 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญไว้ 9 ส่วน คือหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชาขอบข่ายเนื้อหาเวลาเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียน การสอนและการวัดและประเมินผลโดยการประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบของหลักสูตรทั้งหมดและควรประเมินให้ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจึงประกอบด้วย การประเมินเอกสารหลักสูตรการใช้หลักสูตร สมรรถนะหลักสูตร และระบบหลักสูตรและยังสอดคล้องกับชนันท์ ธาตุทอง (2551, หน้า 4-9) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคน ในสังคมให้มีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง เป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุผลตาม จุดหมายที่กำหนดไว้ โดยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมเจริญงอกงามของบุคคล ปลูกฝังพฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม วางรากฐานความคิดที่เป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถทำให้ผู้เรียน ค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความถนัดที่แท้จริงของตนเองและพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ เชี่ยวชาญ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง ข้าวไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ แดงวงษ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการสานพัดด้ามจิวจากผิว ไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจและตั้งใจเรียนมาก นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ อ่อนสำลี (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำผลิตภัณฑ์ตาลโตนด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. ทักษะปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า ตามหลักสูตรสาระเพิ่มเติม การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัด ชัยนาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินทักษะ ปฏิบัติการทอพรหมเช็ดเท้า จากการประเมินสภาพจริง โดยอิงเกณฑ์รูบริค (Rubric) มีการให้ คะแนนแยกองค์ประกอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับแบบประเมินทักษะปฏิบัติการ ทอพรหมเช็ดเท้า ผ่านขั้นตอนและกระบวนการหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้มีคุณภาพ รวมทั้งนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นตอนย่อยๆ เพื่อฝึก ทักษะเป็นขั้นตอนใหญ่ สอดคล้องสภาพชีวิตจริงในชีวิตประจำวัน จึงสามารถปฏิบัติการทอ

พรหมเช็ดเท้าได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556, หน้า 90) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความประพฤติ ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวมและยังสอดคล้องกับทศนา แคมมณี (2552, หน้า 244-247) ได้กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ว่า ทักษะส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้นทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ เกิดศิริ (2552) การพัฒนาหลักสูตรงานจักสานของเล่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภรณ์ โกพัฒน์ตา (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานและเทคโนโลยี เรื่อง เครื่องดื่มจากพืชสมุนไพรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเก้าสุพรรณนิการ์ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ สนใจ ตั้งใจ มีความสุข สนุกสนาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกัน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระเพิ่มเติม การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม การทอพรหมเช็ดเท้า อย่างเป็นระบบ ทำให้ได้หลักสูตรมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น ทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง จนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในที่สุดสอดคล้องกับสุดาพร ภูณทลบุตร (2550, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นช่องทางหรือโอกาสจะสามารถสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้วก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้นหรืออยู่ในระดับสูงและสอดคล้องกับจิตตินันท์ นันทไพบูลย์ (2551, หน้า 65) ได้กล่าวว่า ความรู้สึกที่เกิดจากความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ จะแสดงออกถึงความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ประทับใจ แต่ในทางกลับกันถ้าได้รับการตอบสนองไม่ตรงสิ่งที่คาดหวังไว้ก็จะเกิดความไม่พึงพอใจแสดงความรู้สึกไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยและสอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554, หน้า 13-14) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา โดยเป็นเสมือนเบ้าหลอมพลเมืองให้มีคุณภาพเป็นมาตรฐาน โครงการและแนวทางในการจัดการศึกษาเป็นแนวปฏิบัติแก่ครูส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็ก ซึ่งกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์แนวทางการรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติของผู้เรียนในอันที่จะอยู่ร่วมในสังคมและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและชาติบ้านเมืองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสง่า

แดงวงษ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตร การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรีผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินผลงานผ้าทออยู่ในระดับคุณภาพดี และเจตคติต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บานเย็น แก้วศรีสุข (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง อาหารจากกล้วย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติงานเฉลี่ยร้อยละ 92.15 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ ศรีพันธ์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทอผ้าฝ้ายย้อมโคลน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : การวิจัยแบบผสมวิธี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 88.53/85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.73 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 73 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากประสบการณ์ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทสามารถนำไปใช้ได้จริงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับอาชีพในท้องถิ่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ดังต่อไปนี้

1.1 ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ควรควรศึกษารายละเอียดต่างๆของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจเพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

1.2 การนำหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง การทอพรหมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดชัยนาทบางครั้งมีความจำเป็นอาจจะต้องยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม

1.3 ควรมีการฝึกฝนให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรส่งเสริมนักเรียนให้สามารถนำไปใช้ประดิษฐ์รูปทรงที่แตกต่างและหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรในอาชีพต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในอาชีพต่างๆ ของท้องถิ่นเป็นการอนุรักษ์ให้คงอยู่ต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของหลักสูตร

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อตอบสนอง ความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง